

O VICTORIE FOARTE PREȚIOASĂ A IEȘENILOR

Progresul—C.S.M.S. 1—2 (0—1)

C.S.M.S. — echipa fruntașă acum un an, echipă care în prezent se chină pur și simplu pentru a-și menține locul în categoria A — a obținut duminică o nesperată victorie în Capitală: 2—1 cu Progresul. Este adevărat, e prima victorie în deplasare a ieșenilor în acest campionat, dar cât de prețioasă poate fi ea, cât de mult pot conta aceste două puncte cistigate în etapa a XXI-a! „Pasarea” lanternei roșii timișorenilor poate constitui un moment decisiv pentru C.S.M.S., poate da încredere jucătorilor ieșeni, îi poate stimula într-un joc mai bun în etapele viitoare, le poate da speranțe (desigur justificate) că vor evita retrogradarea.

Începutul meciului nu anticipa cîtuși de puțin victoria finală a

oaspeții. Apreciind probabil că scorul este suficient pentru victorie, ieșenii se retrag în apărare, chiar și Romilă (înlocuitorul lui Stoicescu), încadrîndu-se în sistemul defensiv al echipei. Această greșeală tactică a oaspeților are ca rezultat o accentuată dominare a gazdelor, care aproape întreaga a doua repriză joacă în jumătatea de teren a C.S.M.S.-ului. Și, firesc, vine și golul: în min. 66 Oaidă trimite balonul în bară iar Țărălungă reia în plasa de la numai cîțiva metri: 2—1. În min. 82 Progresul poate chiar egala, dar Al. Constantinescu și Șoanșer se invită reciproc la expediția în plasa de la unii șut, fapt de care profită Vornicu. El lansează un periculos contraatac, oprit însă de Mîndru la marginea

Note între 7 și 9 înaintării clujene

Universitatea — Petrolul 5—2 (2—2)

CLUJ, 30 (prin telefon, de la trimisul nostru). Cam golas, frumosul stadion clujean la această partidă Universitatea — Petrolul care se anunța foarte importantă pentru fotbalistii clujeni și pentru suporterii lor prin prisma situației precare în clasament a studenților. Cei care au lipsit au pierdut ocazia de a-și vedea echipa lor favorită comportîndu-se mult mai bine decît în toate celelalte jocuri disputate „acasă” în acest campionat.

Intr-adevăr, în meciul cu Petrolul, care a avut momente de mare spectacol, goluri splendide și lovituri de teatru gazdele au realizat un joc remarcabil. În general, meciul a fost bun ca ritm și intensitate, mai slab însă din punct de vedere tehnic. Echipa locală, așa cum spuneam, s-a prezentat neașteptat de bine, impunîndu-se mai ales linia de atac, în care Marcu și Ivansuc, cu tot fizicul lor de „pater familias” s-au mișcat ca în prima tinerețe fotbalistică. O notă bună lui Szabo care, intrînd accidentat, în cele 18 minute cit a stat pe teren și-a făcut totuși simțită prezența printr-un joc în viteză, adesea derutant. Adam — o surpriză! De un real ajutor atacului a fost însă și jocul foarte bun al tinerilor mijlocași Mustea și Oprea care i-au înlocuit cu succes, datorită mișcării lor

mai rapide în teren, pe experimentatii Vasile Alexandru și Petru Emil.

Trebuie spus însă din capul locului că la stabilirea rezultatului final, a numărului mare de goluri înscrise au contribuit și o serie de factori, să-i numim externi. Este vorba de evoluția mult mai slabă ca de obicei a lui Gaboraș, care a înlesnit marcarea celor două goluri de către oaspeții, precum și de lovitura de la 11 m acordată cu larghetate de arbitru în favoarea gazdelor.

Meciul a „pornit” furtunos cu 3 goluri în primul sfert de oră. Primul a căzut pe negîndite (min 11) la un contraatac ploistean și el a fost opera lui Dridea II. După două minute, tabela de marcaj a indicat 1—1, autorul golului clujean fiind Ivansuc care trece mult prea ușor prin apărarea oaspeților. Doar două minute au mai trecut și la un atac al clujenilor, Mocanu a încercat să-i trimită mingea înapoi lui Ionescu, dar Szabo a cistigat balonul a trecut și de Ionescu înscrind în poarta goală.

În min. 31, din nou egalitate datorită unui „cap” bine pus de Dridea I. După pauză, în min. 51, Ivansuc înscrie un gol splendid la capătul unei acțiuni la care a participat întreaga înaintare clujeană. Și iată și min. 62. În acest minut Bretan care îl înlocuise pe Szabo înaintează spre poartă, Ionescu sare la balon, M. Bretan îl fe-

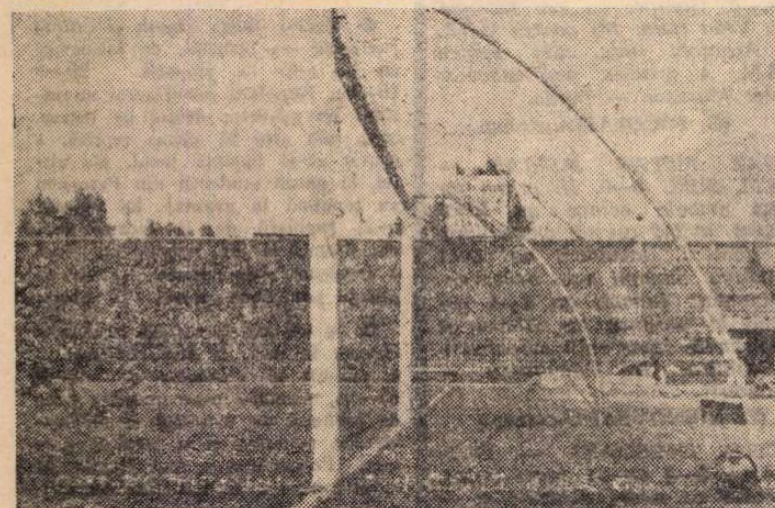
rește iar mingea... îi pălește pe amîndoi. Pahonțu, venit din urmă, vînd să îndepărteze pericolul trimite balonul lui Dragnea. Acesta îl oprește cu pieptul și, poate și cu antebrațul. Însă în mod cu totul involuntar. Arbitrul dictează totuși 11 m. Observatorul federal, Coloman-Braun, cu care am stat de vorbă după meci consideră și el că a lipsit ELEMENȚUL INTENȚIONAL la această fază și ca atare hențul nu trebuia acordat. Marcu a executat lovitura și: 4—2. În min. 70 Adam a marcat și cel de-al cincilea gol.

Așa cum am spus, meciul a fost palpitant; din păcate însă în repriza secundă, pe măsură ce ne apropiam de final, din cauza greșelilor arbitrului de centru care, dorind să lase jocul liber a deschis poarta spre un joc dur, calitatea meciului a scăzut. Au fost și momente cînd arbitru N. Mihailescu (București) a scăpat jocul din mîini fluierînd în funcție de „cererile publicului. Ca urmare ★★

UNIVERSITATEA: Gaboraș 5 — Szöke 6, Pexa 8, Anca 7, Cîmpeanu 7 — Mustea 8, Oprea 8 — Marcu 9, Ivansuc 8, Adam 7, Szabo 7 (min. 18 Bretan 7).

PETROLUL: M. Ionescu 6 — Pahonțu 7, Dragnea 6, Florea 7, Mocanu 7 — Dincuță 7 (din min. 58 Dragomir 6), Roman 6 — Oprisan 6, Dridea I 7, Badea 8, Dridea II 6.

MIRCEA TUDORAN

Gol! Mîndru a fost „bătut” și C.S.M.S. a luat conducerea
Foto: T. Roibu

oaspeților. Dimpotrivă, gazdele au pornit furtunos chiar de la primul fluier al arbitrului și în min. 1 Mateianu ratează o mare ocazie de a deschide scorul: Matei execută o lovitură liberă de la 25 m lateral, Ianul și Vornicu bijbîie copilărește, iar balonul ajunge la Mateianu care, neanticipînd această situație, trage pripit, de la numai 6 m, pe lingă poartă. După ce ieșenii țin să ne arate că și ei știu să rateze (Lupulescu, în min. 3, deși singur cu portarul Mîndru, trimite mingea pe lingă bară), inițiativa trece aproape total de partea gazdelor. Dorind parcă să confirme pronosticurile noastre, Mateianu muncește mult, toate acțiunile de atac trec pe la el, combinațiile sale cu Țărălungă sînt de regulă periculoase. În min. 8 la un astfel de atac extrema stînga bucureșteană este oprită prin fault de Malschi: lovitură liberă la Mateianu, pasă bună la Oaidă, dar acesta de la numai 2 m trimite cu capul peste poartă. Deseori, în sprijinul atacanților bucureșteni vine și Al. Constantinescu, dar tirul său este din păcate nereglat, șuturile sale nimerind de regulă departe de poartă. În consecință, în bilanțul Progresului se mai adaugă pentru această perioadă doar trei lovituri de colt. În acest timp oaspeții au fost notați cu: „greșeli elementare în apărare”, „înaintare greoaie, lentă, blazată”, „lipsă de zvicnire în atac în ocazii favorabile”. Iată însă că în min. 30 ieșenii sînt avaran-dați. O combinație de atac a lui Cuperman, Stoicescu și Lupulescu pune în dificultate apărarea adversă, dar mijlocușul ieșean ratează, imitat după numai cîteva secunde de Cuperman. Deși de mai scurtă durată, dominarea oaspeților dă totuși rezultate pe... tabela de marcaj: în min. 37 Lupulescu primește o pasă de la Cuperman, se infiltrează în atac și, de la 15 m, șutează imarabil în gol. În mod inexplicabil, gazdele slăbesc serios ritmul și „se văd” că totuși joacă abia în min. 45 cînd Oaidă, de la 5 m, pierde un nou prilej de a înscrie. Vornicu a fost mai prompt...

Chiar în primele minute după reluare (min. 48), oaspeții își măresc avantajul: Cuperman trece cu ușurință printre Ad. Constantinescu și Peteanu și șutează puternic la pîianjen: 2—0 pentru

careului de 16 m. Ultimele minute sînt de-a dreptul dramatice, oaspeții luptînd cu disperare pentru apărarea rezultatului, iar gazdele — dimpotrivă — pentru modificarea lui.

PROGRESUL: Mîndru 7 — Georgescu 6, Măndoiu 6, Peteanu 5, Ad. Constantinescu 6 — Al. Constantinescu 6, Șoanșer 5 — Oaidă 6, Matei 6, Mateianu 7 (min. 76 I. Popescu), Țărălungă 7.

C.S.M.S.: Constantinescu 8 — Malschi 6, Ianul 5, Vornicu 7, Deleanu 7 — Ștefănescu 6, Lupulescu 8 — Pop 7, Stoicescu 5, (min. 55 Romilă 7), Cuperman 6, Incze IV 6.

Arbitru: Aurel Pop (Oradea) ★★ ★★

CONSTANTIN MACOVEI

CLASAMENTUL

1. Rapid	21	11	6	4	36—19	28
2. Dinamo București	21	10	4	7	27—20	24
3. Farul	21	9	6	6	32—27	24
4. Universitatea Craiova	21	10	3	8	25—28	23
5. Steaua	21	9	4	8	31—22	22
6. Steagul roșu	21	9	4	8	26—29	22
7. Dinamo Pitești	21	10	1	10	30—33	21
8. Jiul	21	9	2	10	37—26	20
9. Petrolul	21	8	4	9	21—22	20
10. Progresul	21	8	4	9	24—26	20
11. U.T.A.	21	5	9	7	21—28	19
12. Universitatea Cluj	21	5	8	8	21—24	18
13. C.S.M.S.	21	6	5	10	25—47	17
14. Politehnica Timișoara	21	5	6	10	26—34	16

ETAPA VIITOARE

Universitatea Craiova — Dinamo Pitești
Steaua — Universitatea Cluj
C.S.M.S. — Dinamo București
Politehnica Tim. — Farul
Rapid — Steagul roșu
Petrolul — Progresul
Jiul — U.T.A.

Astăzi, în „Cupa României”, sferturile de finală

În „Cupa României” se dispută astăzi sferturile de finală. Vor avea loc următoarele partide:
Craiova: C.F.R. TIMIȘOARA — PROGRESUL BUCUREȘTI
Brăila: STEAUA BUCUREȘTI — FARUL CONSTANȚA
Suceava: FORESTA FĂLTICENI — C.S.M.S. IAȘI
Timișoara: MINERUL BAJA MARE — RAPID BUCUREȘTI

Avantajul terenului și-a spus cuvîntul

Farul — Jiul 2—1 (0—0)

CONSTANTA, 30 (prin telefon, de la trimisul nostru). Stadionul 1 Mai, spectatori 10.000, timp frumos, teren bun.

FARUL: Utr 7 — Georgescu 8, Tîlvescu 6, Mares 6, Pleșa 6 — Manolache 7, Koska 7 — Ologu 6 (min. 46 Zamfir 9), Tufan 5, Iancu 8, Kalló 7.

JIUL: Ion Vasile 9 — Dan 7, Stocker 8, Pop 7, Mihai 7 — Toia 5 (min. 46 Crăciun 6), Sandu 7 — Martinovici 7, Libardi 6, Ionescu 5, Poronescu 5.

Respectînd tradiția, scrisă în ediția actuală a campionatului, Farul a fructificat și de data aceasta avantajul terenului, obținînd victoria și în partida cu Jiul: o victorie realizată doar la un punct diferență, dar pe deplin meritată, ca urmare a „forcing”-ului exercitat asupra partenerului de întrecere în marea majoritate a timpului. Intr-adevăr, constantenii au declanșat ofensiva de la primul fluier al arbitru, masîndu-și adversarul în jumătatea lui de teren și silindu-l la apărare uneori desperată. Numai că, dorind să înscrie mai repede, băieții lui Mărdărescu nu și-au ales cele mai bune mijloace, mizînd aproape totul în finalizare pe tenacitatea masivului Iancu, pe care l-au „cîntat” prea adesea și prea stereotip cu baloane înalte în fața careului mic, mai lesne

de respins de fundașii centrali sau, în ultimă instanță, de inimosul și curajosul portar Ion Vasile, adevărat „înger păzitor” al buturilor petroșene.

Și totuși, și în aceste condiții, golul atît de insistent cerut de „tribune” a stat de două ori în virful bocanului lui Tufan care, deși în poziții favorabile, a... dat cu piciorul deschiderii scorului (în min. 35 și 44).

Înlocuirea lui Tufan cu Zamfir, după pauză, s-a dovedit cît se poate de inspirată. Căci la ritmul mai ridicat impus de fotbalistii localnici, Zamfir a adăugat și o mai mare claritate acțiunilor ofensive, dirijînd cu oportunitate numeroase baloane spre coechipierii din prima linie sau participînd efectiv la reușite „undoi”—uri cu Iancu și Kalló. A trebuit parcă să vină golul înscrise de Libardi (cu totul împotriva cursului jocului) pentru a sublinia puterea de luptă a fotbalistilor constanteni care, după o clipă de descumpănire, au reînnodat firul ofensivei la poarta lui Ion Vasile, atîncînd deseori prin superioritate numerică și cu fundasul Georgescu. Și la numai 3 minute după primirea golului, Farul a restabilit echilibrul pe tabela de marcaj, pentru ca la puțin timp după aceea să obțină și punctul victorios.

Avînd de suportat asaltul dezlanțuit al fotbalistilor constanteni, Jiul

a făcut o figură onorabilă, în special în prima repriză, cînd, cu forțele proaspete, s-a apărut cu mai multă luciditate, ieșînd „constructiv” din situații destul de dificile.

Vom menționa reușita a două acțiuni rapide de contraatac (pe partea descoperită de... Pleșa) care s-au soldat cu o bară (Martinovici — min. 31) și cu un gol (Libardi — min. 64).

Și iată acum cum s-au înscris golurile: min. 64 — Martinovici este lansat pe aripa dreaptă, centrează precis la Libardi care înscrie, direct, din apropiere; min. 67 — ajuns pe poziție de extremă dreapta, Georgescu își încheie acțiunea cu un sut-centrare pe partea opusă de unde Kalló expediază balonul în plasa. Min. 76 — o acțiune Zamfir-Kalló-lancu se încheie cu un sut al ultimului în bara transversală, mingea revine în teren la Manolache care trimite plasat, jos, în dreapta portarului.

Arbitru Ilia Drăghici (Buc.) a condus, în general, fără greșeală pînă în min. 50. În acest minut la scorul de 0—0, el n-a sancționat o lovitură de la 11 m, un fault (clase în carou, după părerea noastră) comis de portarul Ion Vasile asupra lui Iancu care, scăpat singur în suprafața de pedepsă, a fost „agatat” pur și simplu și oprit să-și continue drumul spre poartă. Din această cauză îl notăm cu: ★★ ★★

GH. NICOLAESCU

LEGENDA „INTER”

Marti, 25 aprilie, orele 12. I.L. 18. Zburăm spre Sofia. „Pentru funeraliile lui Inter” — cum spune Jack Berariu. „Funeraliile lui Inter”... Ce ciudat sună acest cuvînt, aici, pe aeroportul din Sofia, după corida de la Madrid. Dar, așa e fotbalul. Timp de cinci ani, călătorînd spre Berna, echipa Ungariei a mînat tot în cale, dar POTBALUL a strecurat un mic veto în gheata lui Rahn și l-a înșfîș în poarta lui Grosics, cu numai cinci minute înainte de implinirea marilor iluzii. „Funeraliile lui Inter”... Așa s-a părut. Astăzi, la Sofia, totul se rotește în jurul a patru litere: T.S.K.A. Cuartetul T.S.K.A., cu complicitatea cretei, pe toate cașele, pe toate masinile. „Samo T.S.K.A.” Prefătîndu-se T.S.K.A. în toate vitrinele, lămile sînt așezate „la T.S.K.A.” Glazurile torturilor reproduc, de asemenea, cuartetul victoriei. Pe toate trotuarele — T.S.K.A. Copiii, angajați în sotron, aterizează curioși pe careurile cu INTER și evită, cu grijă, domeniile T.S.K.A. În apropierea bazilicii sotronului — „INTER”, cu o mare cruce de cretă. Are dreptate Jack Berariu: „Funeraliile lui Inter”.

Dar unde e Inter? La 15 km de Sofia. Intr-o vilă special închiriată: „Banki”. O vilă înconjurată de milipieni, la cereera lui Herrera. De ce, signor Herrera? „Pentru că Inter trebuie apărut de suporterii săi”. Simțu...

nu mai e nici un loc. Coadă la centrala telefonică. Tifosii vor, cel puțin, să audă glasul lui Corso: „Signorina mi potrebbe dire il numero di telefono... Internazionale... Villa Banki”. Dar Herrera a prevăzută totul. Villa Banki tace.

Infîlînd în hol cu poetul Yves Lecompte, gînerule lui Moratti. Se îndreaptă spre noi. Îi cunoaște, foarte bine, pe Oaidă și pe Covaci.

— Ce faci, Yves?

— Am venit în căutarea punctului pierdut.

— Optimist?

— Herrera contează pe un joc egal.

— Ce s-a întîmplat la Milano?

— Am pierdut punctul grație singurei mingi care a intrat în terenul nostru timp de 40 de minute.

T.S.K.A. a jucat prea dur...

— Apropo, Yves. Știi că în revista „Amfiteatru” ai apărut cîteva poezii?

— Așa sînteți voi, români, draguți.

— Yves!...

— Lasă asta. Imi pare rău de Dinamo. Am auzit că nu mai merge cum a mers. Păcat! O echipă mult mai bună decît T.S.K.A. Mai tehnică, Snuneti-mi, ce mai face nr. 10 de la Napoli?

— Dobrin, continuă să joace bine. Dar, foarte mult numai pentru el.

— Nu-l ei de vină. De vină e antrenorul. Și lui Corso i-ar fi plăcut să fie claxon. Dar a fost obligat să devină piston.

P e nesimțite am fost înconjuși de cîteva zeci de tifosii. Vorbea de-a valma:

— Si Inter va învîda, curînd, să piardă.

(Continuare în pag. a 6-a)